

Αχ! παιδάκι μου...ο άνθρωπος τελείως κακός δεν

Μη

λυπήσαι παιδί μου μήτε να ενθυμήσαι το παρελθόν διότι εκείνα απέρασαν. Άνθρωποι είμεθα και τέκνα παραβάσεως.

Δι' αυτό συγκατάβασιν θα κάμει ο Κύριος και εν μετανοία, όλα τα συγχωρεί. Ναι παιδί μου... Διότι ενόσω ζούμε αυτή η ζωή δεν έχει ανάπαυσιν. Ζυμωμένη με τα βάσανα είναι... ανάμικτα όλα...

Αυτά που μας φαίνονται άσχημα, αυτά παιδί μου αφήνουν κέρδος στην ψυχήν μας...

Η έρημος παιδί μου έχει άλλους πειρασμούς....και ο κόσμος άλλους ...

Ας σκεπάζει ο ένας τα σφάλματα του άλλου.

Ω! μάταιε κόσμε! ψεύτικε ντουνιά, κανένα καλόν δεν έχεις επάνω σου.

Μέσα στις θλίψεις παιδί μου θα βρεις τον γλυκύτατον Ιησούν...

Ο προορισμός του ανθρώπου, αφού γεννηθεί είναι να βρει τον Θεόν.

Δεν μπορεί να Τον βρει όμως, εάν πρώτον δεν τον βρει ο Θεός...

Τα πάθη μας, μάς έχουν κλείσει τους ψυχικούς οφθαλμούς.

Όταν όμως στρέψει το ματάκι του προς ημάς ο αγαθός Θεός, τότε ως από ύπνον ξυπνούμε και αρχίζομεν να ζητούμεν την σωτηρίαν μας...

Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού

Από το βιβλίο «Έκφραση μοναχικής εμπειρίας»

Πηγή: xristianos.gr